



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. j. l., z. s., IČO X**
sídlem O. 6, X L.
zastoupený Mgr. D. D.
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici v Olomouci
P. O. Box 84, 771 57 Olomouc

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Lazecká 545/22, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Dne 21. 12. 2017 byla Krajskému soudu v Brně doručena žaloba „na průtahy a nezákonná rozhodnutí žalovaného správního a soudního orgánu, u žalovaných 2)-4) s důsledky porušování čl. 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech a čl. 34 a 267 Smlouvy o fungování Společnosti“.
2. Usnesením ze dne 4. 4. 2019, č. j. 29 A 104/2018-625, Krajský soud v Brně vyloučil žalobu žalobce proti Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj k samostatnému projednání pod sp. zn. 29 A 57/2019. Usnesením ze dne 13. 6. 2019, č. j. 29 A 57/2019-15, Krajský soud v Brně postoupil věc sp. zn. 29 A 57/2019 Krajskému soudu v Ostravě.
3. Jelikož z postoupené žaloby ani z následných podání žalobce nebylo krajskému soudu zřejmé, proti čemu žaloba směřuje, usnesením ze dne 10. 2. 2020, č. j. 65 A 48/2019-210, vyzval žalobce, aby odstranil vady podání, konkrétně aby sdělil, čeho se jeho podání týká, co navrhuje a zda brojí proti rozhodnutí správního orgánu či proti jeho nečinnosti. Krajský soud v usnesení přesně specifikoval shledané nejasnosti a rozpory a poučil žalobce o tom, jaké náležitosti má obsahovat žaloba proti rozhodnutí správního orgánu či žaloba na ochranu proti nečinnosti.
4. Žalobce v podání ze dne 14. 2. 2020 uvedl, že „žaloba je žalobou na nečinnost žalovaného, doložená do žalobního spisu podáním stížnosti na nečinnost ze dne 6. 4. 2017, k žádosti o vydání informace ze dne 8. 3. 2017“. Doplnil, že „přestože žalovaný v reakci na žalobu vydal obsáhlý seznam rozhodnutí, ani v jednom z těchto rozhodnutí žalovaný informaci nevydal a správní orgán II. stupně (Odvolací finanční ředitelství) informaci nevydal rovněž, stejně tak nepřikázal povinnému informaci vydat, jak určuje zákon o informacích a správní řád. Z výše uvedeného žalobce navrhuje, aby soud: I. Přikázal žalovanému vydat informaci na základě jakých právních předpisů odmítl dne 27. 1. 2010, č. j. 2340/10/326970701820 zahájit s žalobcem daňové řízení o dani darovací daru konopí k léčbě a výzkumu, když toto jednání bylo plně v souladu s §§ 5, odst. 5 a 29 zákona o návykových látkách a nařízením vlády č. 270/1920 Sb., a to do 30 dnů od rozhodnutí soudu, II. Přikázal žalovanému uhradit soudní poplatky vydané žalobcem na soudní spor, a to do 30 dnů od rozhodnutí soudu“.
5. V podání ze dne 25. 2. 2020 žalobce upřesnil, že „správné označení žalovaného je Finanční úřad pro Olomoucký kraj, Lazická 22, 779 00 Olomouc, územní pracoviště Prostějov, Křížkovského 1, 796 01 Prostějov“.

B) Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 12. 2019 podrobně popsal všechna řízení o poskytnutí informací vztahující se k žalobci. Sdělil, jak reagoval na žádost o informaci podanou dne 22. 3. 2014, č. j. 1539811/14/3100-00500-809590, žádost o informaci podanou dne 24. 11. 2016, č. j. 2018164/16/3100-00061-809590, žádost o informaci podanou dne 9. 3. 2017, č. j. 419684/17/3100-00061-809590, žádost o informaci podanou dne 13. 9. 2017, č. j. 1785524/17/3100-11450-809667, žádost o informaci podanou dne 2. 1. 2019, č. j. 1888/19/3100-11450-809667.
7. K žalobcem namítané nečinnosti, která je po úpravě žaloby předmětem tohoto řízení, uvedl, že správci daně byla předložena v rámci daňového řízení na daň darovací z roku 2010 darovací smlouva ze dne 9. 8. 2009, v níž byl vyčíslen dar částkou 77 600 000 Kč. Daňové řízení bylo zahájeno, následně však Finanční úřad v Konici rozhodnutím ze dne 27. 10. 2010, č. j. 13579/10/326970701820, řízení zastavil. Proti tomuto rozhodnutí brojili dárce dne 3. 11. 2010 odvoláním, které Finanční ředitelství v Ostravě rozhodnutím ze dne 17. 12. 2010, č. j. 9594/10-1400-801762, zamítlo. V odůvodnění svého rozhodnutí se Finanční

ředitelství v Ostravě podrobně vyjádřilo k důvodům, proč byla darovací smlouva posouzena jako absolutně neplatný právní úkon a proč bylo jako věcně správné potvrzeno rozhodnutí o zastavení daňového řízení na dani darovací z roku 2010. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě nabylo právní moci dne 23. 12. 2010, stejně jako rozhodnutí o zastavení daňového řízení na daň darovací za rok 2010.

C) Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti:
9. Žalobce v žádosti o poskytnutí informace ze dne 8. 3. 2017, doručené žalovanému dne 9. 3. 2017, žádal, aby mu žalovaný sdělil, *„na základě jakých důkazů či jiných faktických skutečností a informací finanční správa odmítla s naší společností zahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí investičního daru v hodnotě více než 77 milionů korun od manželů D. v podobě léčivého konopí...“*. Totožnou žádost zaslal žalobce žalovanému i dne 13. 3. 2017.
10. Výzvou ze dne 16. 3. 2017 žalovaný žalobce vyzval, aby dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), doplnil zákonem předvídané náležitosti žádosti. Žalobce tak učinil dne 26. 3. 2017.
11. Žalovaný dne 10. 4. 2017 vydal *„Poskytnutí informací na základě § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“*, č. j. 765872/17/3100-00061-809590.
12. Žalobce podal v souvislosti se svou žádostí o informace ze dne 9. 3. 2017 dne 5. 4. 2017 stížnost u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, č. j. 17/749704, a dne 6. 4. 2017 podal stížnost u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, územní pracoviště Prostějov (toto podání bylo předloženo Finančnímu úřadu Olomouckého kraje dne 10. 4. 2017). Stížnosti měly stejný obsah a žalobce je nazval jako *„Stížnost na nevydání informací zaslaných dne 9. 3. 2017 na podatelnu povinného Finančního úřadu v Prostějově v souladu s judikaturou NSS elektronicky se všemi identifikačními údaji a rovněž tak ministru financí“*.
13. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím o stížnosti ze dne 18. 5. 2017, č. j. 21513/17/5100-41451-711055, postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce ze dne 9. 3. 2017 a 13. 3. 2017 podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona potvrdilo.

D) Posouzení věci krajským soudem

14. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
15. Výkladem § 79 s. ř. s. se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 25. 5. 2016, č. j. 5 As 9/2015-59, dospěl k závěru, že není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti, jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem přitom nelze přihlížet. Bezvýsledně je pak administrativní prostředek ochrany proti nečinnosti vyčerpán toliko tím, *„kdo před podáním žaloby*

(v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve třicetidenní lhůtě o žádosti nerozhodl)“.

16. Jednou z podmínek řízení o tzv. nečinnostní žalobě je tudíž ono bezvýsledné vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti na úrovni správních orgánů. Ostatně v rozsudku ze dne 18. 10. 2007, č. j. 7 Ans 1/2007-100, k tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že „[u]vedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé z žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ust. § 5 s. ř. s. a je pak pro jednotlivé typy žalob konkretizována v ust. § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. Takovým prostředkem ochrany proti nečinnosti je ve správním řízení žádost k nadřízenému správnímu orgánu podle ust. § 80 odst. 3 správního řádu.“
17. Krajský soud se proto zabýval tím, zda žalobce splnil shora popsanou podmínku, tedy vyčerpal zákonem předvídané opravné prostředky.
18. Z podání žalobce ze dne 14. 2. 2020, ve kterém odstranil vady žaloby, vyplývá, že žalobce namítá nečinnost žalovaného v souvislosti s žádostí o vydání informace ze dne 8. 3. 2017, kterou se žalobce domáhal, aby žalovaný sdělil, „na základě jakých důkazů či jiných faktických skutečností a informací finanční správa odmítla s naší společností zahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí investičního daru v hodnotě více než 77 milionů korun od manželů D. v podobě léčivého konopí...“. Ze správního spisu vyplynulo, že žádost ze dne 8. 3. 2017 byla doručena žalovanému dne 9. 3. 2017 (dále jen „žádost o informaci ze dne 9. 3. 2017“). Žádost o informace totožného obsahu byla žalovanému doručena i dne 13. 3. 2017.
19. Na žádosti o informace ze dne 9. 3. 2017 reagoval žalovaný výzvou ze dne 16. 3. 2017, ve které uvedl, že mu byly doručeny dne 9. 3. 2017 a 13. 3. 2017 žádosti o poskytnutí informací ve znění „...sdělte, na základě jakých důkazů či jiných faktických skutečností a informací finanční správa odmítla s naší společností zahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí investičního daru v hodnotě více než 77 milionů korun od manželů D. v podobě léčivého konopí...“. Z žádostí o poskytnutí informací nebylo dle žalovaného zřejmé, z jakého rozhodnutí žadatel žádal informace, ve věci které daně a za jaké zdaňovací období bylo rozhodováno, proto žalobce vyzval, aby v souladu s § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona doplnil náležitosti žádosti. Žalobce odpověděl na výzvu podáním ze dne 26. 3. 2017, ve které konkretizoval obsah svých žádostí o informace ze dne 9. 3. 2017 a 13. 3. 2017.
20. Žalovaný dne 10. 4. 2017 vydal Poskytnutí informací na základě § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, č. j. 765872/17/3100-00061-809590 (dále jen „poskytnutí informace ze dne 10. 4. 2017“). V něm žalobci sdělil, že reaguje na žádosti o poskytnutí informací ze dne 9. 3. 2017 a ze dne 13. 3. 2017, doplněné podáním žalobce ze dne 26. 3. 2017. Žalovaný poskytl informaci tak, že popsal, co bylo uvedeno v rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 17. 12. 2010, č. j. 9594/10-1400-801762, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Konici ze dne 27. 10. 2010, č. j. 13579/10/326970701820, o zastavení řízení o dani darovací. Žalobci sdělil, že „darovací smlouva ze dne 9. 8. 2009 byla posouzena jako absolutně

neplatný právní úkon dle § 37 odst. 2 občanského zákoníku, dle něhož právní úkon, jehož plnění je nemožné, je absolutně neplatný a to už pro počáteční (v konkrétním případě právní) nemožnost plnění. Rostliny konopí jsou totiž omamnou látkou podle přílohy číslo 3 k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů a seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, publikované pod číslem 47/1965 Sb., ve znění sdělení publikovaného pod číslem 458/1991 Sb. a proto nemohou být předmětem občanskoprávních závazkových vztahů – nelze s nimi platně nakládat. Nakonec byl uskutečněn transfer velkého množství konopí, nikoliv méně než malého. Jak vyplývá z logického a jazykového výkladu § 6 odst. 1 zákona č. 357/1992 Sb. tak předmět daně darovací je odvozen pouze od právního úkonu, nikoliv od úkonu učiněného v rozporu či mimo zákon. Proto správce daně správně dospěl k závěru, že v konkrétním případě není dán u občanského sdružení předmět daně darovací a tudíž občanské sdružení v tomto případě není poplatníkem daně darovací“.

21. Krajský soud uvádí, že proti shora uvedenému aktu, tedy reakci na žádost o poskytnutí informace, nabízí informační zákon specifický opravný prostředek, jímž je stížnost dle § 16a tohoto zákona. Dle § 16a odst. 1 informačního zákona stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6, b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací. Dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že a) postup povinného subjektu potvrdí...
22. Podání stížnosti, tedy vyčerpání opravného prostředku dle informačního zákona, lze zásadně považovat za podmínku přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v rámci „postupu při vyřizování žádosti o informace“, jak o něm hovoří § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 2 Ans 9/2010-56). Jak přitom uvádí odborná literatura, „[u]žití ochrany před nečinností [dle § 80 správního řádu] je však v podmínkách SvInf (pozn. soudu: informačního zákona) pouze subsidiárním prostředkem pro případy, v nichž určitou nečinnost povinného subjektu nebo jeho nadřízeného orgánu neřeší sám SvInf. Protože stížnost sama o sobě představuje prostředek ochrany před nečinností povinného subjektu [srov. § 16a odst. 1 písm. b) a c)], je v případě, ve kterém lze proti nečinnosti povinného subjektu podat stížnost, vyloučeno stejnou situací řešit ochranou před nečinností (srov. některé závěry plynoucí z rozhodnutí NSS č. j. 9 As 76/2007-52, č. j. 4 Ans 4/2009-86 a č. j. 2 Ans 9/2010-56)“ (Furek, A. [§ 16a] In: Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2016).
23. V nyní posuzované věci podal žalobce v souvislosti s žádostí o poskytnutí informace ze dne 9. 3. 2017 několik stížností. Obsahově zcela totožné stížnosti podal žalobce dne 5. 4. 2017 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, č. j. 17/749704, a dne 6. 4. 2017 u Finančního úřadu pro Olomoucký kraj, územní pracoviště Prostějov. Stížnosti žalobce označil shodně jako „Stížnost na nevydání informací zaslaných dne 9. 3. 2017 na podatelnu povinného Finančního úřadu v Prostějově v souladu s judikaturou NSS elektronicky se všemi identifikačními údaji a rovněž tak ministru financí“, adresátem byl ve stížnosti označen

Finanční úřad v Prostějově s tím, že má být stížnost předána Odvolacímu finančnímu ředitelství.

24. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím o stížnosti ze dne 18. 5. 2017, č. j. 21513/17/5100-41451-711055, rozhodlo tak, že se postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce ze dne 9. 3. 2017 a 13. 3. 2017 podle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona potvrzuje. Odvolací finanční ředitelství kvalifikovalo žalobcovu stížnost jako stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona. Jelikož žalobce podal ke správním orgánům značné množství podání, Odvolací finanční ředitelství v rozhodnutí o stížnosti vyjasnilo, že přezkoumává postup žalovaného, při kterém vydal „*písemnost č. j. 765872/17/3100-00061-809590 ze dne 10. 4. 2017*“, tedy že přezkoumává poskytnutí informace ze dne 10. 4. 2017. Odvolací finanční ředitelství následně dospělo k závěru, že žalovaný postupoval správně, pokud identifikoval rozhodnutí, kterého se žádost o informace žalobce týkala, a závěry v něm vyslovené citoval.
25. Krajský soud tedy s ohledem na shora vyslovené skutečnosti shrnuje, že žalobce v posuzované věci podal žádost o poskytnutí informace ze dne 9. 3. 2017, žalovaný na tuto žádost dne 10. 4. 2017 reagoval, přičemž žalobce s vyřízením své žádosti o poskytnutí informace nesouhlasil a podal stížnost. Odvolací finanční ředitelství dne 18. 5. 2017 tuto stížnost posoudilo a poskytnutí informace ze dne 10. 4. 2017 potvrdilo. Z uvedeného jasně vyplývá, že žalobce podal stížnost ve smyslu ve smyslu § 16a informačního zákona, tedy vyčerpal opravné prostředky, které předvídá informační zákon. Krajský soud proto dále musel posoudit to, zda žalobce vyčerpal informačním zákonem předvídáný opravný prostředek bezvýsledně.
26. Touto otázkou se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, vyslovil, že „*jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) informačního zákona může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl*“. V nyní posuzované věci měl žalobce ve svých stížnostech za to, že mu nebyla poskytnuta požadovaná informace vůbec [jednalo by se tedy o stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) informačního zákona], Odvolací finanční ředitelství shledalo, že se jednalo o stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, tedy že žalobce brojil proti tomu, že mu byla informace poskytnuta částečně. Pro posuzovanou věc je rozhodné, že se jednalo o stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) informačního zákona, na které dopadalo shora citované usnesení rozšířeného senátu. Vzhledem k tomu, že Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím o stížnosti ze dne 18. 5. 2017 potvrdilo poskytnutí informací žalovaného ze dne 10. 4. 2017, byly naplněny premisy shora citovaného usnesení rozšířeného senátu. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobce v posuzované věci neúspěšně vyčerpal opravné prostředky ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., žaloba je tak věcně projednatelná.
27. Krajský soud o žalobě uvážil takto:
28. Žalobce v podání ze dne 14. 2. 2020, ve kterém odstranil vady žaloby, žádal, aby krajský soud uložil žalovanému sdělit, „*na základě jakých důkazů či jiných faktických skutečností a*

informací finanční správa odmítla s naší společností zahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí investičního daru v hodnotě více než 77 milionů korun od manželů D. v podobě léčivého konopí...“. Žalobce odkazoval na žádost o informace ze dne 9. 3. 2017 (žalobce žádost označil jako žádost ze dne 8. 3. 2017, která však byla žalovanému doručena až dne 9. 3. 2017), za žalovaného označil Finanční úřad pro Olomoucký kraj.

29. Krajský soud se proto zabýval poskytnutím informace ze dne 10. 4. 2017, zkoumal, zda žalovaný řádně reagoval na žádost o informaci, a dospěl k závěru, že žalobci požadovaná informace poskytnuta byla. Jak již bylo v tomto rozsudku uvedeno, žalobce v žádosti ze dne 9. 3. 2017 žádal o poskytnutí informace „*na základě jakých důkazů či jiných faktických skutečností a informací finanční správa odmítla s naší společností zahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí investičního daru v hodnotě více než 77 milionů korun od manželů D. v podobě léčivého konopí...“*. K výzvě žalovaného tuto žádost dne 26. 3. 2017 doplnil a upravil tak, aby mu žalovaný sdělil, „*na základě jakých konkrétních důkazů či jiných faktických skutečností a informací také odvolací Finanční správa Olomouckého kraje ve svém rozhodnutí nám neznámého č. j. odmítla stížnost a odvolání odborné společnosti Konopí je lék, z. s. napadající rozhodnutí FU v Konici nezahájit v lednu v roce 2010 daňové řízení o přijetí materiálového daru v hodnotě 77 milionů korun darovaného v roce 2009 D. a R. D. odborné společnosti K. j. l., bz. s. v podobě léčivého konopí na výzkum a terapii“*. Žalovaný v poskytnutí informací ze dne 10. 4. 2017 přesně citoval, o jakou informaci jej žalobce žádal, následně dle žalobcova dotazu specifikoval jak rozhodnutí Finančního úřadu v Konici, tak Finančního ředitelství v Ostravě. Následně sdělil konkrétní důvody, na jejichž základě Finanční ředitelství v Ostravě v rozhodnutí ze dne 17. 12. 2010, č. j. 9594/10-1400-801762, zamítlo odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Konici ze dne 27. 10. 2010, č. j. 13579/10/326970701820, o zastavení řízení. Z poskytnutí informací ze dne 10. 4. 2017 tak jasně vyplynulo, proč nebyl u žalobce dán předmět daně darovací, proč žalobce nebyl poplatníkem daně darovací a z jakého důvodu správní orgány řízení o dani darovací zastavily. Krajský soud tak shledal, že žalovaný plně dostal svým povinností vyplývajícím z informačního zákona a žalobci řádně sdělil požadovanou informaci. Krajský soud neshledal nic, co by mohl žalovanému vytknout.
30. Krajský soud pro úplnost poznamenává, že žalobce má sice prostřednictvím informačního zákona možnost požádat o poskytnutí informace, ale i toto právo má své limity. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce zahrnuje správní orgány nepřeborným množstvím podání, přičemž mnohé z nich mají stejný obsah. V některých případech jsou tato podání obtížně interpretovatelná, obsahují velké množství příloh, které s příslušným podáním samotným přímo nesouvisejí. Tyto skutečnosti proto mnohdy znejasňují obsah samotného podání. V posuzované věci učinil žalovaný všechny kroky k tomu, aby objasnil, čeho se žalobce domáhá, a následně na upravenou žádost o poskytnutí informací řádně reagoval. Subjektivní pocit žalobce, že mu žalovaný neposkytl jím požadovanou informaci, nemá oporu v předložených podkladech, jelikož žalovaný žalobci informaci poskytl. Dle krajského soudu však nelze prostřednictvím informačního zákona vynucovat poskytnutí informací, které správní orgán nemá k dispozici či po něm požadovat, aby činil právní rozbor či místo příslušných orgánů nově posoudil věc z roku 2010.
31. Krajský soud z uvedených důvodů neshledal, že by žalovaný byl nečinný, tedy že by dostatečně nereagoval na žádost o informace ze dne 9. 3. 2017.
32. Krajský soud na závěr uvádí, že si je vědom, že žalobce v doplnění žaloby ze dne 26. 6. 2019 označil bod II. jako „*Důvodnost vyloučení Krajského soudu v Ostravě“*. V něm uvedl, že nejen

Krajský soud v Brně, ale také Krajský osud v Ostravě (obchodní rejstřík) způsobil žalobci a dalším subjektům nezapsáním sídla a zástupců zřizovatelů E. k. k. a nešetřením trestních a kárných podnětů „s důkazy korupce kartelu v dovolání nejvyššímu soudu“, a tedy i poškození žalobce, „nezapsaným rejstříkem s následky zjevně nedůvodných a účelových žalob a exekucí v důsledku vadně označených sídel investorů a zřizovatelů E. k. k., které poškození hradí za pachatele, které OČTR odmítají šetřit“. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval vyloučit Krajský soud v Ostravě z „šetření předmětné žaloby a předat žalobu Ústavnímu soudu“. Ze shora popsané formulace návrhu dle krajského soudu nevyplývá, že by se jednalo o námitku podjatosti soudců rozhodujícího senátu či celého správního úseku Krajského soudu v Ostravě. Tvrzení se vztahují toliko k rejstříkové a trestní agendě, žalobce nezmiňuje ani jednu skutečnost, která by mohla vzbuzovat dojem, že se jedná o námitku podjatosti členů rozhodujícího senátu ve správním soudnictví. Z uvedených důvodů se krajský soud těmito námitkami žalobce dále nezabýval.

E) Závěr a náklady řízení

33. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému nevznikly dle obsahu spisu v řízení před soudem žádné náklady jdoucí nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2020

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu